

**POSTANOWIENIE Z DNIA 24 KWIETNIA 2003 R.
WK 4/03**

Ze względu na treść art. 37 ust. 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (jedn. tekst: Dz.U. z 1999 r. Nr 8, poz. 929), z którego wynika, że ministra zastępuje sekretarz stanu, a podsekretarz stanu jedynie wtedy, gdy sekretarz stanu nie został powołany, należy przyjąć, iż jeżeli w Ministerstwie Sprawiedliwości został powołany sekretarz stanu, to podsekretarz stanu nie jest uprawniony do wniesienia kasacji nadzwyczajnej (art. 521 k.p.k.) w zastępstwie Ministra Sprawiedliwości.

*Przewodniczący: sędzia SN plk A. Kapłon.
Sędziowie SN: ppłk M. Pietruszyński (sprawozdawca),
ppłk A. Tomczyk.
Prokurator Naczelnej Prokuratury Wojskowej:
plk S. Gorzkiewicz.*

Sąd Najwyższy na rozprawie w Izbie Wojskowej w sprawie Ryszarda S., skazanego za popełnienie przestępstwa określonego w art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 273 k.k. i art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k., z powodu kasacji wniesionej przez podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości, z upoważnienia Ministra Sprawiedliwości, na korzyść skazanego od wyroku Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 9 lipca 2002 r., utrzymującego w mocy wyrok Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. z dnia 27 lutego 2002 r., na podstawie art. 531 § 1 w zw. z art. 530 § 2 w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.

pozostawił bez rozpoznania przyjętą kasację.

Uzasadnienie:

W dniu 24 stycznia 2003 r. Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości wniósł, z upoważnienia Ministra Sprawiedliwości, do Izby Wojskowej Sądu Najwyższego kasację na korzyść Ryszarda S. od prawomocnego wyroku Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 9 lipca 2002 r., utrzymującego w mocy wyrok Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. z dnia 27 lutego 2002 r., na mocy którego oskarżony został skazany za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 273 k.k. i z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k. na karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby, wynoszący 2 lata oraz grzywnę w wysokości 20 stawek dziennych, z ustaleniem wysokości każdej stawki na 30 złotych. Jako podstawę zaskarżenia wskazano w kasacji przepis art. 521 k.p.k., upoważniający Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego do wniesienia kasacji od każdego prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie sądowe.

Sąd Najwyższy, uwzględniając treść art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k., dokonał na rozprawie kontroli warunków formalnych dopuszczalności wniesionej kasacji w zakresie uprawnienia do jej wniesienia przez podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości w zastępstwie Ministra Sprawiedliwości. W

toku sprawdzania okoliczności w trybie art. 97 k.p.k. ustalono, że Prezes Rady Ministrów w dniu 26 listopada 2001 r. powołał w Ministerstwie Sprawiedliwości sekretarza stanu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja została wniesiona przez osobę nieuprawnioną.

Sąd Najwyższy skonstatował, że zgodnie z treścią art. 7 Konstytucji RP, („Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa”) organ władzy publicznej musi mieć wyraźnie, pozytywnie określoną kompetencję i działać w granicach prawa. Zgodnie zaś z art. 37 ust. 1, 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, minister wykonuje swoje zadania przy pomocy sekretarza i podsekretarza stanu oraz gabinetu politycznego ministra, a zakres czynności sekretarza i podsekretarza stanu ustala właściwy minister. Z kolei ust. 5 art. 37 stanowi, że ministra zastępuje sekretarz stanu w zakresie przez niego ustalonym lub podsekretarz stanu, jeżeli sekretarz stanu nie został powołany. Wynika z tego, że Minister Sprawiedliwości może przenieść ustawowe uprawnienie do wniesienia kasacji określonej w art. 521 k.p.k. na sekretarza stanu, a na podsekretarza tylko wtedy, gdy nie powołano sekretarza stanu. Należy zatem wyrazić pogląd, że jeżeli w Ministerstwie Sprawiedliwości został powołany sekretarz stanu, to podsekretarz stanu nie jest uprawniony do wniesienia kasacji nadzwyczajnej w zastępstwie Ministra Sprawiedliwości.

Ten skład Sądu Najwyższego opowiada się również za poglądem wyrażonym w doktrynie, że „w wypadku powołania sekretarza stanu, podsekretarz stanu nie może podpisać wniosku, chociażby w tym czasie – z powodu absencji w pracy – nie był obecny zarówno Minister Sprawiedliwości, jak i sekretarz stanu (por. R.A. Stefański: Podmioty uprawnione do wnoszenia kasacji nadzwyczajnych w sprawach karnych, WPP 2000, z. 2, s. 39). Wydaje się również zasadne stwierdzenie, biorąc pod uwagę leksykalne znaczenia słowa „zastępstwo” jako zastępowanie kogoś w jego obowiązkach (por. Inny Słownik Języka Polskiego, pod red. M. Bańko, Warszawa 2000, s. 1277), że sekretarz stanu nie może podpisać wniosku w czasie obecności Ministra Sprawiedliwości, któremu przynależy osobiste uprawnienie do wniesienia kasacji w trybie art. 521 k.p.k.